

Презентація

на тему:

“Самоорганізація діяльності
працівника”

Поняття самоорганізації

- Самоорганізація — це комплекс заходів, які виконуються працівником для забезпечення систем та порядку в роботі. Вироблення організованості сприяє закріпленню набутих знань, умінь, що, у свою чергу, дає змогу економити час і енергію.

Сутність самоорганізації

- Самоорганізація розглядається у зв'язку з різними аспектами професійної діяльності, до числа яких належать:
- вміння раціонального розподілу часу;
- вміння визначення пріоритетних напрямків роботи;
- формування навичок здійснення професійної діяльності;
- організація самостійної роботи працівників;
- формування й удосконалення самоосвітньої діяльності;
- самовиховання;
- самореалізація особистості в діяльності .

Чинники, які впливають на самоорганізацію працівника:

- рівень професійної підготовки працівника;
- матеріально-технічне забезпечення установи;
- досвід попередньої підготовки працівників;
- дисциплінованість;
- організованість;
- свідомість;

Суттєвими ознаками самоорганізації працівників дослідники визначають такі:

- співвіднесеність засвоєних знань та зіставлення особистості до себе і до оточуючих;
- регуляція практичних дій;
- доцільності самовиявлення у практичній; діяльності;
- оцінка;
- контроль;
- коректування майбутнього працівника як особистості й суб'єкта діяльності.

Якості особистості можуть сприяти або протидіяти розв'язанню професійних завдань. Тому особливої актуальності набуває свідоме й емоційно позитивне ставлення майбутніх працівників до професійної діяльності. Важливими шляхами професійного саморозвитку майбутнього викладача вищого навчального закладу є:

- навчально-професійна діяльність (оволодіння досягненнями наук),
- самоосвітня діяльність,
- самовиховна діяльність,
- розвиток професійної самосвідомості, результативність яких визначається умінням самоорганізації.

- Основними елементами самоорганізації є :
- організація робочого місця,
- робочої зони,
- раціональний режим праці, послідовність та ін.
- Самоорганізація передбачає насамперед організацію робочого місця та створення оптимальних умов для високопродуктивної праці.
- Додержання системи в роботі передбачає раціональний режим праці, послідовність у роботі, систематичність, дисципліну праці, самопланування, самоконтроль, самозвіт та самокритику.
- Важливим елементом у самоорганізації є режим праці. Його вважають раціональним, якщо дотримують режим робочого часу, коли чергують роботу і відпочинок протягом дня, тижня, місяця, року; коли вироблено постійний власний ритм роботи, якого додержують, раціонально чергуючи легку і важку роботу.

Види самоорганізації

- Виділяють технічну, біологічну і соціальну самоорганізацію.
- **Технічна самоорганізація** (як процес) заснована на програмі автоматичної зміни алгоритму дії при зміні властивостей керованого об'єкта, мети управління або параметрів навколишнього середовища (наприклад, система самонаведення ракет). Як явище технічна самоорганізація - це набір альтернативних інтелектуальних адаптивних систем, що забезпечують задану працездатність незалежно від умов функціонування. Серед них розрізняють самоналагоджувальні, самообучаючіся і самоорганізуються.
- **Біологічна самоорганізація** заснована на генетичній програмі збереження виду (як процес), покликаної забезпечити соматичне (тілесне) побудова об'єкта (як явище).

- **Соціальна самоорганізація** (як процес) заснована на суспільній соціальній програмі гармонізації суспільних відносин, що включає мінливі в часі пріоритети установок, інтересів, ціннісних орієнтацій, мотивів і цілей щодо постійних в часі законів організації. Самоорганізація реалізується шляхом самонавчання, самовиховання і самоконтролю. Як явище соціальна самоорганізація - це конкретні вчинки людини чи організації, форми комунікацій, висновки.

Здорово, что проблема не
на нашей стороне

- Самоорганізація працівника виконує функцію активної діяльності. Гіпотетично можливо виділити такі етапи формування здатності особистості до самоорганізації діяльності:
- Стадія адаптації;
- Стадія диференціації;
- Стадія індивідуалізації;
- Стадія стійкої самоорганізації;

Стадія адаптації

- На стадії адаптації відбувається становлення організаційних умінь:
- працівники не спроможні виокремити причини невдач, прорахунків під час виконання різних завдань.
- самооцінка є або завищеною, або заниженою.
- працівники відчують труднощі в самоорганізації або вважають, що краще працювати під керівництвом. У них формуються навички самоусвідомлення, відбувається розвиток рефлексивних умінь, формування альтернативних способів вирішення завдань.

Стадія диференціації

- На стадії диференціації відбувається прояв індивідуальної неповторності, стилю самоорганізаційної діяльності, яка визначає рівень розвитку в конкретного працівниках таких якостей, як:
 - рефлексивність,
 - критичність,
 - організованість.
- формуються навиків саморегуляції практичної діяльності, вміння прогнозувати результати власної діяльності.

Стадія індивідуалізації

- Стадія індивідуалізації в розвитку умінь самоорганізації діяльності співробітників характеризується наступними ознаками:
- адекватною самооцінкою;
- стійкими навичками організації власної діяльності;
- самокерування.

Стадія індивідуалізації відображає актуалізацію здатності працівників до самостійної постановки й професійного вирішення теоретичних і практичних завдань, авторський стиль моделювання й організації практичної діяльності.

Стадія стійкої самоорганізації

- Стадія стійкої самоорганізації відображає:
- адекватну самооцінку працівника,
- високий рівень його самоорганізації та самокерування.

На цій стадії розвитку самоорганізаційних умінь відбувається самоаналіз професійних та життєвих завдань, простежується чітка організація власної діяльності, раціональний розподіл життєвих сил та часу, актуалізується потреба в подальшому саморозвитку.

Висновок

● Таким чином, самоорганізація професійної діяльності працівників є цілісним динамічним утворенням особистості, яке ґрунтується на педагогічній рефлексії, професійних знаннях, самоуправлінні власною діяльністю й спрямоване на професійне самовдосконалення майбутнього впрацівника й ефективної професійної діяльності. Удосконалення самоорганізаційних умінь відбувається поетапно й визначається низкою зовнішніх та внутрішніх чинників впливу.

Не дайте себе сожрать

Організуйтеся!

